సినిమాకి ఓ కథ

కథా ప్రారంభం

1. సెక్సప్పీలు
2. సంఘర్షణ
3. క్లబ్బు డాన్సు
4. భక్తి
5. డ్రీమ్ సీక్వెన్సు
6. ఫ్లాష్‌బాక్
7. ఎవార్డు లక్ష్యం
8. ఏకాదశీ మహాత్మ్యం

కథా ప్రారంభం :

చౌదరి వీధరుగు మీద కూర్చుని పొగాక్కాడ పొడుగ్గా చుడుతున్నాడు. అతనికసింటా చేతుల్తూపుకుంటూ ఆచార్లిలబడ్డాడు. చౌదరికి తన్నెవరైనా చుట్ట లడిగిపోతారేమో అని బెదురు. చౌదరికి పొగాకు పంట, పొగాకు వ్యాపారం, ఇన్‌కంటాక్సువాళ్లతో భేదాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. అతనెవరికీ పొగాకు విషయంలో బావ కాదు. ఒక్క వెంకటలక్ష్మిని మాత్రం 'బావా' అని పిలవనిస్తాడు. చౌదరి నమ్మకాల్లో పోగాలం దాపురించినవాడే పొగాకు దానం చేస్తాడనేది ఒకటి. ఆచారికేమో చుట్టలు చూస్తే నోరూరుతుంది. చేతి వేళ్లు వణుకుతాయి. పూర్వం రెండు మూడుసార్లాచారి, చౌదరిని చుట్టలడిగి లేదనిపించుకున్నాడు. పైగా మరోసారి పొగాక్కాడడిగితే మామూలుగా ఇచ్చే తోటకూర కాడ కూడా ఇవ్వనని చౌదరి తెగేసి చెప్పాడు. అందుకనే ఆచారి నోరూరినా నోరెత్తలేదు. ఆఖరికి చుట్ట చుట్టుకొని అది ముట్టించుకున్నాక చౌదరియే అడిగాడు.

"ఏటయ్యా ఆచారి! గోరి కాడ నక్కలాగా నాఇంటికాడ నిన్నట్నుంచి కాపేసావ్! కన్నమేస్తావా?"అని.

"ఎంతమాట! మీకీమధ్య పొగాకు వ్యాపారంలో లాభాలొచ్చాయని సినిమా తీసే ఎత్తులో ఉన్నారని వెంకట్లక్ష్మి చెప్పింది." అని ఆచారి వెంకట్లక్ష్మి పేరెత్తగానే చౌదరి కస్సుమంటూ-

"నీకు యెంకటలచ్మికి సంబంధమేటి? దాని గడపెక్కినోళ్ల కాళ్లిరగ్గొడతాను" అని ఆచారిని నిలదీసాడు అనుమానంగా.

"అమ్మమ్మ! సినిమాల్లో లాగా అపార్థం చేసుకున్నారు. వెంకట్లక్ష్మి మీరు తన కిచ్చిన డబ్బు రూపాయికి పది పైసల వడ్డీకి వూళ్ళో తిప్పుతుంది. ఈమధ్య బొత్తిగా సిగరెట్లకి డబ్బుల్లేక ఓ అర్థరూపాయప్పు కావాల్సి తన దగ్గర కెళ్లాను. తను అర్థ రూపాయి కాసు నా చేతిలో పెడుతూ అంది కదా 'ఇట్టా దరిదరంతో యాడవ్‌పోతే మా చౌదరి బావకి సలహా చెప్పి సినేమా తీయించరాదూ! నన్నెట్టి బొమ్మ తీయించాలని మా సర్దా పడి పోతున్నాడు. మంచి ఇంగిలీసు కత గుర్తొస్తే ఆయన్నెయి నెయి' అందండీ" అంటూ తన మంచితనం వెల్లడించుకున్నాడు ఆచారి. చౌదరి నమ్మినట్టు కన్పించాడు. కథలు కల్పించి చెప్పగల సరుకు తనలో వున్నందుకు ఆచారి లోలోపల ఆనందించాడు.

"అయితే నీ యెరికలో మంచి ఇంగ్లీసు కతుందా?" అనడిగాడు చౌదరి. ఆచారి నొచ్చుకుని "ఇంగ్లీసు కథల ఖర్మేమీటండీ, నూరు పైసల తెలుక్కథలున్నాయి. అసలు కథలో ఏముంది, కథ చెప్పే విధానంలో వుంది కాని," అన్నాడు. అతగాడి చూపులు అతని వశం తప్పి పొగాకు మీదకు పోయాయి..

చౌదరి గమనించాడు. గమనించటంచేత వళ్లు మండింది. "ఏటయ్యా నక్క చూపులూ నువ్వూను. యాపారంలో మోమాటాలు పనికిరావు. కత్చెప్పదల్చుకుంటే సెప్పు, లేకపోతే పో. అంతేగాని పొగాక్కాడ నేనిచ్చేది లేదు. రేపు నాదగ్గర పన్లో కుదుర్తావేమో కూడాను! గుర్తుంచుకో అనుకున్న జీతపు డబ్బులు కాక అంగుళపు ముక్క పొగాక్కాడైనా యెట్టను" అని చౌదరి ఖండితంగా ఆచారికి చెప్పాడు.

ఆచారికి చౌదరి తన్ని నక్కతో పోల్చటం నచ్చలేదు. పైగా నక్క చూపులంటాడు. తనకిష్టమైంది కళ్ల ముందాడుతూ అందకుండా పోతుంటే కల్గే బాధ చౌదరికేం తెల్సు. చౌదరి చేతిలో పొగాక్కాడ చూస్తుంటే తనక్కలిగే బాధ ఆకలితో వున్న నక్క కళ్లెదుట చిన్న గొర్రెపిల్ల చెంగు చెంగున గెంతుతూ వుండి తిందామంటే వీల్లేకుండా రాక్షసి లాంటి కుక్క ఆ పక్కనే వున్నప్పుడు నక్క కుండే బాధ. అందుకే తన చూపు ఆకలితో వుండే నక్క చూపులా వుంటుంది. ఆకలితో వున్న నక్క....వుపవాసం చేసిన నక్క....నక్క వుపవాసం కథ... ఆచారి బుర్రలో మెరుపు మెరిసింది. చిన్నప్పుడు చదువుకున్న కథకి గొప్ప సైకలాజికల్ ట్రీట్‌మెంటివ్వవచ్చు. అందులో బోల్డు జీవిత సత్యాలున్నాయి. తను చౌదరి చేత ఆ సినిమాయే తీయించాలి.

"తమరు నక్కంటే గుర్తొచ్చింది. మనం నక్క వుపవాసం కథని సినిమాగా ఎందుకు తియ్యరాదు?" అని అడిగాడు ఆచారి.

"ఆ కత మాసిన్నోడు సందమావలోనో, యెందులోనోచదువుతుంటే యిన్నా....అది సిన్మా కెట్టా పనికొస్తది? సిన్మా కొచ్చేవోళ్లు మా సిన్నోడిడోళ్లు కారే! సిన్మా అన్నాక ఎన్నంగులుండాలా, ఎన్ని కతలుండాలా!" అని చౌదరి తేల్చి పారేసాడు.

"అమ్మమ్మ ఎంత మాట. ఆ కథన్మించిన కథలు ప్రపంచ సాహిత్యంలోనే అరుదు. అయినా కథల్లో ఏముంది! చెప్పే విధానంలో వుందికాని" అన్నాడు ఆచారి.

"ఆ మాటిందాకట్నుంచి యింటున్నానయ్యా! ఏదీ నువ్వుసెప్పిన కత సిన్మాకి పన్కొచ్చేలా సెప్పు సూద్దాం!" అని చౌదరి సవాలేసాడు. ఆచారి వో నక్కచూపు లాంటి చూపు పొగాక్కాడకేసి పారేసి నాలికతో పెదిమలు తడుపుకుని తడి పెదిమలు వేల్తో తుడుచుకొని కథ మొదలెట్టాడు.

1. సెక్సప్పీలు:

"మొదటి దృశ్యంలో తెరంతా చీకటి పులుముకు నుంటుంది. రెండు నిముషాల పాటు 'ఆకలి, ఆకలి' అంటూ పాట వుంటుంది. ఆ పాటలో ధనికుల అజీర్తి పొట్టలు, బీదల మాడే డొక్కలు లాంటి మాటలన్నీ వస్తాయి. అల్లాంటి కమ్యూనిస్టు పదజాలంతో సినిమా తీస్తే

గల్లా పెట్టె తప్పకుండా నిండుతుంది. 'మనుషులు మారాలి' సినిమా చూసారా! అల్లా అన్నమాట. చీకట్లో రెండు కళ్లు చూపిస్తాం. ఆ కళ్ల చూపుల్లో దైన్యం కన్పిస్తూ వుంటుంది. ఆ చూపులే నక్క చూపులు. భావం స్ఫురించటానికి తెర మీద కుడి చేతి పై మూల అంగట్లో మిఠాయికేసి ఆశగా చూస్తున్న ముష్టిదాన్ని చూపించచ్చు. ఎల్లాగో ముష్టిదన్నాం, కనుక చాలీ చాలని బట్టలు కడ్తాం, అంటే సెక్సప్పీలు పెడ్తాం. అల్లాంటి సీన్సు కత్తిరేస్తే వాళ్లని దేశద్రోహులను కుంటారేమో నన్న భయంకొద్దీ సెన్సారు వాళ్లు ఆ సీనుల జోలికి పోరు. ఇంతకూ ఏం చెప్తున్నాను" అని ఆచారి ఆగాడు.

"సోది" అని బయటికి విసుక్కున్నాడు నిర్మాత హోదాలోవున్న చౌదరి. ఆపైన "యిట్టాంటి యివరాలు తరువాత్జూసుకోవచ్చుగాని కత టూకీగా సెప్పు" అని గదమాయించాడు.

2. సంఘర్షణ :

"నేను ప్రతి చిన్న వివరం విషయంలోను శ్రద్ధ తీసుకుంటానని మీరు గుర్తించారు. అదే టెన్ థవుజెండ్సు. మిగిలిన కథ టూకీగా చెప్పేస్తాను. మన కథలో హీరో నక్క. సహజంగా మంచిది. కాని సమాజం నక్కని చెడ గొట్టింది, నక్క చెడిపోయిందంటే కారణం ఎవరు? సమాజం. ఆ నక్కకి చాలా రోజులుగా తిండిలేదు. అందుకని దొంగతనానికి పూనుకుంది. సరిగ్గా దొంగతనం చెయ్యబోయేసరికి నక్కలో తెల్ల నక్క బయటికి వచ్చి వారిస్తుంది. నల్ల నక్క బయటికి వచ్చి అభినయంతో హోరాహోరీ యుద్ధం చేస్తుంది. ఆకలి ముందు తెల్ల నక్క వోడిపోతుంది. నల్ల నక్క విజయగర్వంతో 'వూ' అని కుయ్యబోయి కూస్తే మనుషులు మేలుకుని న్యూసెన్సు కేసు పెడతారేమోనని మానేస్తుంది. అప్పుడు నక్క దొంగతనంగా వో పాక చుట్టూ వున్న ఆవరణలో జొరబడి వో కోడిపెట్టను నోట కరుచు కుంటుంది. కోడిపెట్ట హృదయ విదారకమైన అరుపు అరవటంతో ఇంతసేపు హాల్లో వున్న నిశబ్దం పోయి గొడవ గొడవగా శబ్దాలు వనిపిస్తాయి. ఆ శబ్దానికి మేలుకున్న కుక్కలు తరుముకురాగా నక్క పరుగెత్తుతుంది. అల్లా పరిగెత్తడంలో నోట్లో కోడిపెట్ట జారిపోతుంది. ఒక్క క్షణం నక్క జారిపోయిన తిండికేసి జాలిగా చూసి తిరిగి పరుగు లంకించుకుంటుంది. అల్లా పరిగెత్తుతూ పోయిన నక్క వో గుట్ట మీదకు జేరుకుంటుంది. దానిమీదకున్న దారి చాలా కష్టమైంది. సరిగ్గా నక్క గుట్ట పైభాగానికి చేరేసరికి కుక్కలు దిగువ భాగాన్ని చేరు కుంటాయి. ఇంత వరకు జరిగిన కథలో నక్క గుట్ట మీద ఎందుకుంది అన్న పాయింటు ఎస్టాబ్లిష్ చేసాం. ఈ మాట గుర్తుంచుకోండి. ఎస్టాబ్లిష్ చెయ్యటం అంటే తెలివైన ప్రేక్షకులు "ఇల్లాగే ఎందుకు జరిగింది? ఇంకోలా ఎందుకు జరగలేదు?" అంటూ నిలదీయకుండా జాగ్రత్తపడ్డం అన్నమాట" ఆచారి వూపిరికోసం ఆగాడు.

"తరువు కొచ్చిన కుక్క నయాలాల మాటేటి?" అనడిగాడు చౌదరి.

3. క్లైమ్ఞు డాన్సు :

"చెప్తాను. కొంచెం మీరు వోపిక పట్టాలి. అయితే మీరు వోపిక పట్టలేక వాటి మాటేటి

అని అడిగారంటే కారణం కథలో వున్న సస్పెన్సు. సస్పెన్సు అంటే పట్టు అన్నమాట. అదల్లా నిలబెట్టటమే గొప్ప కథకుడి లక్షణం. అందుకని ఆ సీను అక్కడ కట్ చేస్తాం - అంటే కాస్సేపాపుతాం. ఆపి ఆ గుట్టకి దూరంగా వున్న ఆనకట్టని జూమ్ లెన్సు పెట్టి దగ్గరకి లాక్కొస్తాం. అక్కడ ఆనకట్ట మీదున్న కాపలా మనిషి హడావిడి పడ్తుంటాడు. ఆనకట్ట కెగువభాగంలో నీటి మట్టం పెరిగిపోతోంది. ప్రతి రెండేసి క్షణాలకి నీటి మట్టాన్ని దగ్గరగా చూపిస్తాం. ఆ పైన వాచ్‌మన్ తల తిరుగుతున్నట్టు చూపించటంకోసం కెమెరా గిర్రున తిరుగుతుంది. సూపర్ వైజరు నైట్ క్లబ్బులో వున్నాడు. ఆయనొచ్చి గేట్లు తెరవకపోతే ఆనకట్ట విరిగిపోతుంది. వాచ్‌మన్ ఫోను చెయ్యబోతే ఫోను పని చెయ్యదు. అత్యవసర పరిస్థితుల్లో ఫోన్లు పని చెయ్యవు. ఆంబ్యులెన్సు టైర్లలో గాలుండదు. సున్నా సున్నా తిప్పితే పోలీసు స్టేషన్లో ఎవరూ ఫోనేత్తరు. ఎత్తినా ఫోను మీద ఎవరూ కంప్లైంట్లు తీసుకోరు. మీకు తెల్సుకదా!"

"తెలవకపోటం యేటి! మా యింట్లో రాత్రి దీపాలు పోతే యియ్యాల పొద్దున్న ఎల్తురొచ్చాక కదా యెలక్ట్రిసిటీ వోళ్లొచ్చి బాగుసేసింది!" అన్నాడు చౌదరి ఆచారిని బలపరుస్తూ.

"వాచ్‌మన్ కేం పాలుపోదు. అల్లాంటి పరిస్థితుల్లో అతనికి ఆ పక్కనే ఖాళీ జీపు కనిపిస్తుంది. అది పి.డబ్ల్యు.డి. వాళ్ల జీపు. అది వేసుకుని బయల్దేర్తాడు."

"డ్రైవింగొచ్చినోడు డ్రైవరుగా వుండక కాపాలావోడుగా ఎందుకున్నాడు?" అని అడ్డు కొట్టాడు చౌదరి.

"అది చాలా మంచి ప్రశ్న. మామూలుగా అంతేకాని ఇతగాడికి డ్రైవింగొచ్చు. ఇతను పూర్వం జీపులు నడుపుతుండేవాడు. అయితే వో యాక్సిడెంటులో అతన్చెయ్యి పోయింది. అందుకని ప్రభుత్వం జాలి తల్చి వాచ్‌మన్ వుద్యోగం ఇచ్చింది. ఆ ధైర్యంతో అతను జీపేసుకుని బయల్దేర్తాడు. ఆ జీపు, సాయంత్రం సూపర్ వైజర్ వేసుకొచ్చాడు. కాని ఆనకట్ట నుంచి సరాసరి నైటు క్లబ్బుకి ఓ కంట్రాక్టరు కారులో వెళ్లాడు. అసలు మొదట్లో సూపర్‌వైజర్‌కి కంట్రాక్టర్ల కార్లలో వెళ్లే అలవాటు లేదు. కాని అతనికి పెళ్లి కావాల్సిన చెల్లెలు, మంచానపడ్డ తల్లి, కనడానికి సిద్ధంగావున్న భార్య, కాలేజీ ఫీజు కట్టాల్సిన తమ్ముడు వుండటంతో పంట కాల్వలకి నీళ్లొదిలినప్పుడు మీలాంటి ధర్మదాత లిచ్చే డబ్బు పుచ్చుకోడం మొదలు పెట్టాడు. ఆ డబ్బులు మిగలటం మొదలయ్యాక తాగుడు, నైటు క్లబ్బులు మొదలయ్యాయి. ఈసారి పక్కవాడి పొలానికి నీళ్లొదలనందుకు డబ్బిచ్చాడో భూస్వామి. ఆ పైన నైటు క్లబ్బుకి స్వంత ఖర్చు మీద తీసుకెళ్లాడు. అక్కడ డాన్సు జోరుగా సాగుతూ వుంటుంది. ఇక్కడ జీపు వేగంగా నడుస్తూ వుంటుంది. వాచ్‌మన్ వంటి చేత్తో బ్రహ్మాండంగా జీపు నడుపుతూ వుంటాడు. ఇటువైపు నీటి మట్టం పెరుగుతూ వుంటుంది. ఆ డాన్సు సినిమాకి హైలైటు. అది వెంకటలక్ష్మి చెయ్యొచ్చు. తన వంటి మెరుగు..... అబ్బ!....... నాకు తెల్సికాదు...... కేవలం వూహించి...... కోపం ఎందుకు..... మనం మరో లక్ష్మిని బుక్ చేసుకుందాం. గిర్రున తిరుగుతున్న జీపు చక్రాలు, పెరుగుతున్న నీటి మట్టాలు, వేగం పుంజుకుంటున్న డాన్సు.

4. భక్తి:

ఆ సమయంలో కుక్కలు, నక్కను పట్టుకోడానికి గుట్టమీద కెక్కుతూ వుంటాయి. ఇంకో క్షణంలో నక్క దొరికిపోయే పరిస్థితి. దూరంగా దేవాలయంలో వున్న వెంకటేశ్వరస్వామిని నక్క ప్రార్థిస్తుంది. దేముడున్నాడన్న మాటకి నిదర్శనంగా ఆనకట్ట విరిగిపోతుంది. చెవులు బద్దలయ్యేలా నీటి హోరు.... ఉరకలెత్తి వస్తున్న నీటిని చూసి బతికుంటే మరో నక్కని తరమొచ్చు. అంటూ కుక్కలు తోక ముడిచి పారిపోతాయి. నక్క 'బతుకు జీవుడా!' అని గుట్ట సగం దిగేసరికి నీరు గుట్టను చుట్టు ముట్టేస్తుంది. నక్క మళ్లీ పైకెక్కుతూ వుంటే నక్క వెంబడే నీటిమట్టం పైకి లేస్తూ వుంటుంది. నక్క కొట్టుకుపోతుందా లేదా అన్నది తెరమీద చూడాల్సినదే!"

"ఈరో మునిగిపోతే కతేమవుద్ది!" అన్నాడు చౌదరి తెలివిగా.

"చూసారా! మీకు కూడా సినిమా కథల్సంగతి తెల్సిపోయింది. నక్క ఆ గట్టు పైభాగం చేరుకునేసరికి నీటి మట్టం పెరగటం ఆగిపోతుంది. అయితే నక్క చుట్టూ నీళ్లు. ఆ నీళ్ల ఆకలి బాధితుల కన్నీరులా వుంటుంది. సుళ్లు తిరుగుతున్న నీళ్లు 'ఆకలి ఆకలి' అని ఆక్రోశిస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది. నీళ్ల ఆకలితో చుట్టుపట్ల పల్లెలు ముంచేస్తాయి. నక్క కడుపులో ఆకలి అల్లాగే వుంటుంది.

5. డ్రీమ్ సీక్వెన్సు:

ఆ ఆకలితో నక్కకి నీరసం వస్తుంది. నీరసంతో మగతగా పడుక్కుంటే వో చిన్న కలొస్తుంది. అంటే మన సినిమాలో వో డ్రీమ్ సీక్వెన్స్ వుందన్నమాట. కావాలంటే కలర్‌లో తీసిపారెయ్యొచ్చు. ఆ కలలో నక్కల నాకలోకం, అంటే స్వర్గం వుంటుంది. మన స్వర్గంలో రంభలు, సారాయి వుంటే నక్కల స్వర్గంలో గొర్రె పిల్లలుంటాయి. అవన్నీ చెంగు చెంగున ఎగురుతూ నక్క చుట్టు నాట్యం చేస్తూ వుంటాయి. ఇంతలో వో చిన్న నీటి 'కెరటం' నక్క కాళ్లకి తగిలి నక్క కల చెదిరిపోతుంది. కనుచూపు మేరలో తిండి కనపడదు. అప్పుడు నక్కకారోజు ఏకాదశని గుర్తుకు వచ్చి ఆ రోజు వుపవాసం చేసి పుణ్యం సంపాదించుకుందాం అనుకుంటుంది." ఆచారి గుక్క తిప్పుకున్నాడు.

"ఏటి పంతులూ! నక్కల కేకాదశులెట్టా తెలుత్తాయి"? అని 'పప్పులో కాలేసావ్' చూసావా న్నట్టు చూస్తూ చౌదరి నవ్వాడు.

6. ఎస్టాబ్లిష్‌మెంట్ (ఫ్లాష్‌బాక్)

"అదే ఎస్టాబ్లిష్ చెయ్యబోతున్నా నక్కకి వున్నట్టుండి కొండ మీద దేవాలయం నుంచి పదకొండు గంటలు వినిపిస్తాయి. ఆ దేవాలయంలో పూజారికి తిథుల ప్రకారం గంటలు కొట్టే అలవాటు. ఆ ఆనకట్ట కడుతున్న రోజుల్లో చాలా మంది పనివాళ్లు చచ్చిపోతుంటే కంట్రాక్టర్‌కి

పాపభీతి పట్టుకుంది. అయితే చచ్చిపోయిన పనివాళ్ల కుటుంబాలకి ధన సహాయం చెయ్యటం కంటే ఆ ఆనకట్ట పక్కనే వెంకటేశ్వరస్వామి ఆలయం కట్టించటం చవుకలో తేలేపని అని గుర్తించి వో గుడి కట్టించాడు. ఆ గుడిలో పూజారికి ఏ రోజైనా తను దీపం పెట్టకపోతే దేవుడు మొట్టేస్తాడని భయం. వోసారి దీపం పెట్టని రోజు రాత్రి అతను పేకాటలో పది రూపాయలు పోగొట్టుకున్నాడు. అందుకని ఆ జలప్రళయంలో అతను ప్రాణాలకి తెగించి పడవలో గుడి చేరుకున్నాడు. అతను పడవలు నడపటంలో ప్రవీణుడన్న విషయం మనం ఏటా ఆ వూళ్లో జరిగే పడవల పోటీలో తనే గెలవటం ద్వారా ఎస్టాబ్లిష్ చెయొచ్చు. అతను గుడి మెట్ల మీద పైకెగబాకుతూ కిందికి జారిపోతూ వుంటాడు. అల్లా కష్టపడి పైకి జేరుకున్న పూజారి పదకొండు గంటలు కొట్టాడు. ఆ గంటలు విని నక్క ఆ రోజు ఏకాదశని పోల్చుకున్నది. పోల్చుకున్నాక ఉపవాసం చెయ్యటానికి నిశ్చయించుకుంది. అది దేవుడి పేరుమీద చేస్తే పుణ్యమన్నా వస్తుంది. లేకపోతే పుణ్యం రాదు, సరికదా మాడటం ఎల్లాగో తప్పదు! గాల్లో ఎగిరి పోవడానికి సిద్ధంగా వున్న పేలపిండిని కృష్ణార్పణమస్తు అంటూ మనమే వదలివేయటంలోనే మన తెలివితేటలు కన్పిస్తాయి. ఇంకంటాక్సు వాళ్లు మన దగ్గరున్న డబ్బు ఎల్లాగో లాక్కుపోతారని తెలిసినప్పుడు, దేవుడి హుండీలో వేసెయ్యటం ఉత్తమం. లేక డబ్బు ఎల్లాగో క్షౌరమైపోతోందని మనకి నిశ్చయంగా తెల్సినప్పుడు మనం సినిమా తీసి క్షౌరమైపోడం తెలివైన పని. ఎల్లాగో సినిమా తీస్తున్నప్పుడు అది నీ కోసమేనని వెంకటలక్ష్మితో అంటే ఆ ఆడకూతురు తను సంతోషించి మిమ్మల్ని సంతోష పెడుతుంది. డబ్బుపోయినా ఇహమన్నా దక్కుతుంది. అంటే నక్క ఉపవాసం చెయ్యడానికి నిశ్చయించు కోడం వెనుక ఇంత ఆలోచన వుందన్నమాట."

"అద్సర్లే! ఈ పిడకలేటెందుకు మద్దెలో" అన్నాడు చౌదరి ఇంకంటాక్సు వాళ్ల మాట గుర్తొచ్చి ఇబ్బందిగా కదుల్తూ.

"నిజమేలెండి. ప్రేక్షకులి మీద దెబ్బ కొడితే హాలుకేసి కూడా రారు. ఇంతకూ నక్క ఆ రోజంత నిష్ఠగా ఉపవాసం చేస్తూ వుంటే ఆ రోజు సాయంత్రం నీళ్లలో నక్క వైపు వో గొర్రెపిల్ల కొట్టుకొస్తూ నక్కకి కనిపిస్తుంది. నక్కకి నోరూరుతుంది. ఉపవాసం చేయటానికి మరో అవకాశమే రాకపోతుందా! ఏకాదశులు పక్షానికోసారి పరిగెట్టుకొస్తాయి. గొర్రెపిల్ల లావు' ఈ మధ్య గొల్లల గోపి మరీ కట్టుదిట్టం పెంచేసాడు" ఆచారి ప్రశ్న కోసం ఆగాడు.

"మద్దెలో గోపీ యవరు?" చౌదరి అడగనే అడిగాడు.

7. ఎవార్డు లక్ష్యం:

"అతను వాళ్లమ్మ కొకడె కొడుకు. అందుకని చిన్నప్పుడు గోపికి గారాబం ఎక్కువై చదువు రాలేదు. గోపీ ఎనిమిదో ఏట వీధి బడిలో జేరాడు. ఏడాదికో అంకె చొప్పున పదిహేడేళ్లు నిండేసరికి తొమ్మిదంకెలు నేర్చుకున్నాడు. వాడు పద్దెనిమిదో యేడు నడుస్తుండగా ఒకటివేసి పక్కన సున్నా పెట్టటానికి ప్రయత్నిస్తున్నరోజుల్లో వాళ్ల పక్కింటి పిల్ల సీత ఎనిమిదేళ్ల అమ్మాయి బడికొచ్చి "గోపీ మీ అమ్మ సచ్చిపోయింది" అని చెప్తుంది. ఈ వేషానికి మనం

కావాలంటే నో బాలతారను పెట్టుకోవచ్చు. అప్పుడు గోపీ "అమ్మా!" అని హాలదిరి పోయేటట్లు కేకవేసి పలక స్కూలు దగ్గరే వదిలేసి ఇంటికి పరిగెత్తుతాడు. వాళ్లమ్మ గోపీకి మిగిల్చిపోయిన ఆస్తి గొర్రెలు. అందుకని గోపీ వాటిని గాస్తూ రాత్రి ఒకటి....రెండు...మూడు....తొమ్మిది... బోల్డు అంటూ లెక్కబెట్టుకుని పడుక్కునేవాడు. గోపీకి లెక్కరాకపోడం వల్ల నక్క పని తేలికై పోయింది. రోజు కో గొర్రె చప్పున తినేటయం మొదలు పెట్టింది. ఇందులో మనం చదువు అవసరం గురించి అక్షర దీపిక గురించి దేశభక్తి జోడించి బోధిస్తాం! ఎవార్డు కోసం."

"సదవు అవుసరం మన్దేశంలో యాడుంది! నాకుందా! మా బామ్మర్ది పెసిడెంటు వీరయ్య కుందా?" చౌదరి ఆచారిని సరిదిద్దాడు.

"అదీ నిజమే లెండి. కాని ఇది ఎవార్డు కోసం."

8. ఏకాదశీ మహాత్మ్యం :

ఇంతకూ ఇలా వుండగా వో రోజు గోపీ గొర్రెలు తొమ్మిదేవున్నట్లు బోల్డులేనట్టు గుర్తిస్తాడు. ఆ మర్నాడు ఎనిమిదే వున్నట్టు తొమ్మిది లేనట్టు పోల్చేసుకుని కట్టుదిట్టం పెంచేస్తాడు. దాంతో నక్క నాలిక తుప్పట్టిపోయింది. అందుకనే నీళ్లల్లో కొట్టుకొస్తున్న గొర్రెపిల్లను చూస్తుంటే నక్కకి కోయిలలు కూసినట్టు, పూలు విచ్చుకున్నట్టు, రకరకాలుగా ప్రపంచం కన్పించ సాగింది. అయితే గొర్రెపిల్ల దగ్గర కొచ్చినట్టే వచ్చి ప్రవాహంలో దూరంగా కొట్టుకుపోతుంది. నక్క వుపవాసనం భంగం కానందుకు సంతోషించింది. ఆ పైన మరో రెండ్రోజులకి నీరు తీయకపోటంవల్ల ఆ గుట్ట మీద ఆకలితో చచ్చిపోయింది. దాని ప్రాణం తీసుకు వెళ్దామని వచ్చిన యమదూతల్ని అడ్డుకొట్టి విష్ణుదూతలు దాన్ని వైకుంఠానికి తీసుకు పోతారు. సినిమా ఏకాదశీ ఉపవాస మహత్యం గురించిన పాటతో ముగుస్తుంది." ఆచారి కథ పూర్తి చేసాడు.

"బావుంది" అన్నాడు చౌదరి, అది మాట వరుస కన్నట్టుగా.

"పెరట్లోకి పోయి తోటకూర కాడ పీక్కోనా?" అని అడిగాడు ఆచారి.

"ఇయ్యాలేకాదశి కామోసు. పొద్దుండవా?" అని నవ్వాడు చౌదరి. ఆచారి నిర్మొహమాటంగా నవ్వాడు.

(-లేళ్లపల్లి వారికి కృతజ్ఞతతో, - రచయిత)

- ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, 72

★